

Πρέπει ένας υπουργός Οικονομικών να γνωρίζει Οικονομικά;

... Ή αρκούν τα Νομικά 2

Συνεχίζω επί του προηγούμενου πονήματος του συμπαθούς συμπολίτη μας: Θα μπορούσε πράγματι κάποιος, λίγο πριν τις διπλές εκλογές, να αγοράσει νέα ομόλογα ονομαστικής αξίας περίπου 150, όταν αυτά διαπραγματεύονταν προς 10 στα 100 (που αντιστοιχεί σε απόδοση περίπου 30% βλ. <http://www.bloomberg.com/quote/GGGB10YR:IND/chart/>). Αυτός ο κάποιος βέβαια θα έπρεπε να έχει τα σχετικά *cojones* προς τούτο διότι αν ενθυμείστε έπαιζε τότε να βγούμε από το ευρώ και να πάμε στην Κούβα. Το χαρτοφυλάκιο αυτό ονομαστικής αξίας 182 ($150+31,5=$) θα άξιζε μόνο 18,2 ευρώ ($15+31,5*10/100=$). Εμείς εδώ βέβαια ξέρουμε ότι δεδομένου πως ένα φυσικό πρόσωπο έχει μικρότερο συντελεστή προεξόφλησης από μια εταιρία, το εξ ανταλλαγής πολυδιαφημιζόμενο χαρτοφυλάκιο αξίζει πολύ λιγότερο σε ένα πρόσωπο *en chair et en os* που λένε και οι Γάλλοι. Γι' αυτό έχουμε και τις εκφράσεις «ελληνικές καλένδες» και του «αγίου πέους» Και επίσης, επειδή σα λίγο κερδοσκοπικό που μυρίζει, ξέρουμε ότι όταν κάποιος παρέχει επενδυτικές συμβουλές αντί αποζημίωσης φέρει και τη σχετική ευθύνη.

ΥΓ. Προσοχή, Προσοχή. Συζητιέται επαναγορά του ιδιωτικού χρέους από Γερμανικής πλευράς προς 0,30 το 1 ευρώ λένε (Μπάμπης Παπαδημητρίου Δελτίο Sky 20-11). Εγώ που ακολούθησα τη συμβουλή κάπως ξελασπώνω : από 100 ευρώ ονομαστική αξία παλιών ομολόγων θα βρεθώ με 55 ευρώ ΜΕΤΡΗΤΑ ($182*0,30=$). Να συμμετάσχω στη πρόταση αγοράς στα 0,30 ή να τα κρατήσω για το 2042;

20/11/2012

Γιώργος Παπαχρήστου
μικρο-ομολογιούχος
Αναπληρωτής Καθηγητής Χρηματοοικονομικών ΑΠΘ